

1.

L. Norman.

Allegretto.**Sång.**

*I sko - gen grön, der är jag van att van - dra i stun - der
Im grü - nen Wald, im grü - nen Wald, da mag ich so ger - ne*

Piano.

p e leggiero

*lång-a, och lå - ta e - kar och bok och gran med dof - ter och sus mig
schweifen, und durch die Eichen und Bu - chen bald, bald durch die Tan - nen*

*fång-a, Vän - lig och tro - fast, stolt och än-då så mild tycks mig ung-trädens
streifen. Das ist ein fri - sches Rie - sengeschlecht, es sind mei - ne Freunde, die*

un poco rit.

ska - ra. Oeh att de ju häl - la af mig ock - så kan i - cke drömmar blott
Bäu - me, und dass sie mich lie - ben von Her - zen recht, sind kei - ne thörich - ten

un poco rit.

a tempo

va - ra! De räck - a mig grö - na hän - der-na blidt när jag till sko - gen
Träume. Sie stre -cken die grü - nen Hän - de her - vor, wenn ich im Wald er -

a tempo

cresc.

nal - kas. De vag - ga mig och i ro får jag fritt af rymdens friskhet
schei - ne, sie wie - gen mich in den Ar - men em - por zu frischer Lüf - te

cresc.

pp

sval - kas. Det blir mig så säll - samt, jag är så nöjd lik
Rei - ne. Da wird mir so heim - lich, so wohl zu Muth, als

pp

bar - net som sa - gor för - tju - sa, och hjer - tat slår af
 woll - ten mich Mähr - chen um - dü - stern, und fröh - lich schwillt und
mod och fröjd, när sko - gens rös - ter su - - sa. De
quillt mein Blut, der - weil die Bäu - me flü - - stern. Sie
sä - ga mig, att de i jor - den skyggt se trä - lan-de dver - gar
sa - gen mir, dass sie im Bo - den schaun das krie - chende Volk der
lef - va, hur de af de - man - ter och guld ha bygt pa -
Zwer - ge, wie - sie von De - man - ten und Gold er - baun Pa -

f *un poco rall.* *a tempo*

lat - ser i ber - gets skref - va. De sä - ga att de mot him - len se med
lä - ste in - mit - ten Ber - ge. Sie sa - gen, dass sie den Himmel sehn mit

a tempo

hjes - san hög - rest vor - den, och stolt si - na kro - nor sving - a de som
ih - rer Kro - nen Wi - pfel, und dass für die wei - te Er - de wehn als

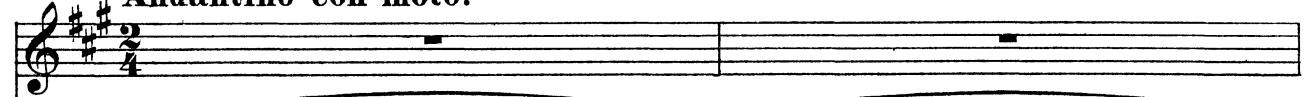
frei - hets - - fa - nor åt jor - - - - den.
Frei - heits - - fah - nen die Gi - - - - pfel.

dim. *un poco rit.* *a tempo* *p*

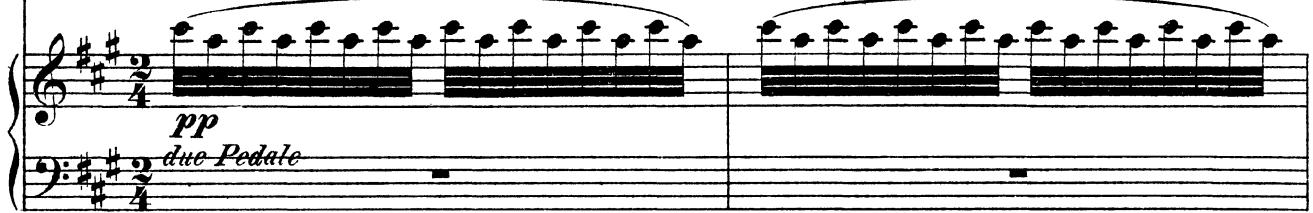
2.

Andantino con moto.

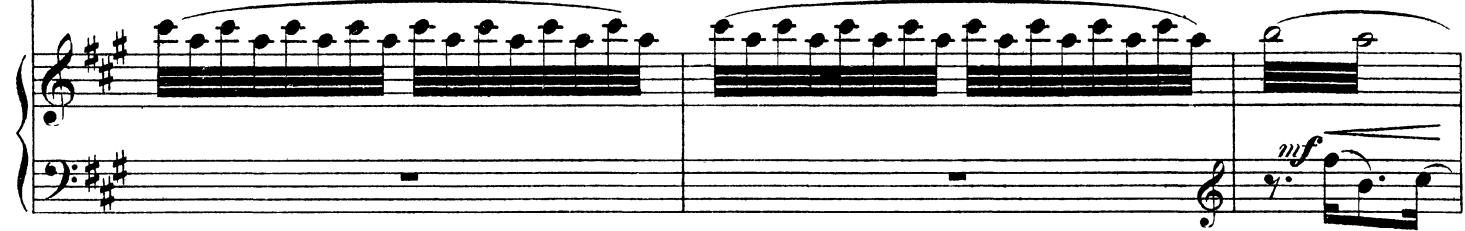
Sång.

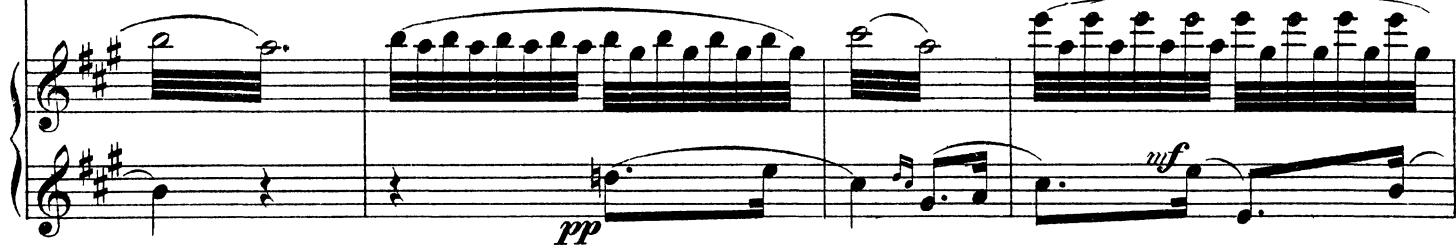
Piano.

Hvad bru - sar of - van mig i rym - - dens sal,
Was rauschet ü - ber mir in trü - - ber Luft,

der väl - digt swing - a - de vin - gar fram - åt ja - - ga?
wie rasch ge - schwun - ge - ner Flü - gel brei - te Zü - - ge?

Jag blick - - ar upp: Högt öf - ver berg och
Ich schau' hin - auf: hoch in des Tha - - les

dal jag ser flytt - fo - gel ska - - - ror fjer - - -
 Duft, da ziehn der Wan - der - rö - - - gel wei - - -

ran dra-ga.
 te Flüge. Ett skri går
 Zu - wei - len

gällt från de - ras vil - da hop. Är det väl
 gellt ihr lau - ter wil - der Schrei. Sind es des

vin - - - terns jäm - mer vi - - da kring verl - - den?
 Win - - - ters lang - ge - zo - - ge - ne Kla - - gen?

Dra de för - bi mig med ett ju - bel - rop
Ziehn sie mit ei - nem Ju - bel - ruf vor - bei,

att må - let Sö - dern är för lang - a fär - - - den?
dass rauschend sie zum Süd die Flü - gel schla - - - gen?

a tempo

Jag vet det ej, dock känslan re'n mig sagt
Ich weiss es nicht, doch ahnend fühl' ich schon

dim. e ritard. *a tempo* *mf*

att hjer - tat här i nor - dens köld för - blö - - - der.
den Geist im Win - ter mei - nes Nords er - mü - - - den.

Du rör,
Es lockt,
du ein
lock - - ar mig
Mähr - - chen mit
med Si -

troll - - - doms - kraft,
re - - - nen - ton, du e - vigt lju - sa
e-wig blüh'nde,

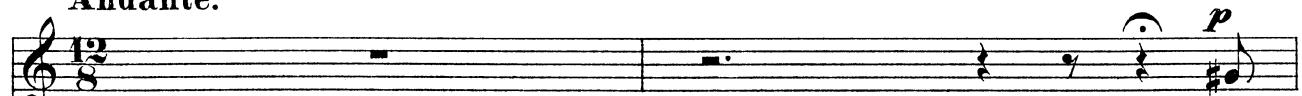
sol - - upp - fyll - - da Sö - - - der!
son - - nen - vol - - le Sü - - - den.

sempre dim. pp pp

3.

Andante.

Sång.

Piano.

12

p e con molto sentimento

Nu
Die

12

p

he - den är mörk, nyss glänste han rik.
Hei - de ist braun, einst glühte sie roth.

con espress.

pp

pp

mf

Nu björ - ken är kal, grön han var och blid.
Die Bir - ke ist kahl, grün war einst ihr Kleid.

v

p

pp

Två ging-o vi här,
Einst ging ich zu Zweiñ,
nu ensam jag är.
jetzt geh' ich allein:

pp

mf

Ve öf - ver dig höst och en kär - leks - lös tid!
Weh ü - ber den Herbst und die lieb - lo - se Zeit!

sf

p

o ve!
o weh!
kär - - - leks - lös tid.
lieb - - - lo - se Zeit.

Nu
Die

mf

sf

verl - den är tom,
Welt ist so öd; nyss var hon så schön.
einst war sie so schön.

*Nyss var jag så rik,
Einst war ich so reich,*

nu jag li - der nöd!
jetzt bin ich voll Noth! Två ging-o vi här,
Einst ging ich zu Zween,

nu en-sam jag är.
jetzt geh ich al -lein: Min kärlek be - drog, o
mein Lieb ist falsch, o vo - re han död,
wä - re sie todt.

ove,
o weh,

ove,
o weh,

min kärlek be - drog, o
mein Lieb ist falsch, o

mf

vo - - re han död!
wä - - re sie todt!

f

p

sempre morendo

rit.

4.

Allegretto moderato.

Sång.

Piano.

lif - vet, då giek jag till sko - gen, till gra - nar och björk, der lugn mig of - ta blef
klom - men, da lenkt' ich zum Wal - de den ein - sa-men Gang, wo oft mir Ru - he ge -

gifvet. Och hör, straxt tal - te e - ken så: Upp, yngling var helbreg-da
kommen. Und sieh, es sprach der Eichenbaum: Auf, trüber Ge - sel - le, ge -

vor - den! högt rik - ta din blick e - mot him - lens blå och tag fä - ste starkt på
 sun - de! hoch strecke dein Haupt in den Himmelsraum, fas - se Wur - zeln tief im

jor - den! Och björ - ken rädde: se
 Grun - de! Die Bir - ke meinte: Schau

på min skrud, den rörs och le - ker och hvi - skar, Så lock - ar dig gläd - jen,
 an mein Laub, es rauscht und sit - tert und flüstert, dem lockenden Leichtsinn

lyd dess bud och snart din hog den för - fri - skar! Och Vi - det sa - de så
 sei nicht taub, dann stehst du nicht so um - dü - stert. Die Wei - de sag - te: In

* Staccatotecknen över ass-ass borttagna.

ve - mods - fullt mitt bröst bär smärtan in - - ne, sa kom då till mig, jag
lei - sen Schmerz so leb ich mei - ne Ta - - ge, o tröst dich an mir, du

pp

mö - ter dig huldt mig rör ett kla-gande sin - ne. Men Granträdet rop - te med
trau - ri - ges Herz, mir dient zur Won - ne die Kla - ge! Der Tannenbaum rausch - te so

pp

kraft - full röst: Se an, hvad hop - pet dig bå - dar! Jag grönskar jemt. Var
tief und ernst: Du darfst die Hoffnung nicht lassen! ich grü - ne stets! frisch

f

p un poco rit. a tempo

man och haf tröst, när lif - vet man - ligt du skadar. Så råd - de de trogne så
auf, dass du lernst das Le - ben frisch zu er - fassen. So sprachen die Treu - en

p un poco rit. a tempo

blef mig snart mitt hjer - tas qval be - tving - adt. Du gam - la skog hur
 mir a - ber war das en - ge Herz er - wei - tert. Du al - ter Wald, wie

un - der - bart har du ej min an - de be - ving - at, Du gam la skog hur
 wun - der - bar hast du mir die See - le er - hei - tert; du al - ter Wald, wie

un - der - bart har du ej min an - de be - ving - at.
 wunder - bar hast du mir die See - le er - hei - tert.

f con passione

cresc. *p* *pp*

5.

Un poco lento, ma non troppo.

Sång.

Å - ter grön-ska des - sa da - lar, ack, som vo - re
Wie - der grü-nen die - se Tha - le, ach, als wä - re

Piano.

in - tet bor-ta! Mig blott ing - en Maj hug - sva - lar med sin herr-lic-het, den
nichts geschehen: Muss ich doch im Mai - en - strahle einsam zwischen Wunder

kor . ta. Vå - rens gran-na fog-lar sjun - ga jub - lan - de kring blom - ster -
ge - hen! Bun - te Frühlingsvö - gel tau - schen schmetternd ih - re wil - den

gången. Ack jag lyss ej med min ung - a brud, som förr, så glad på
Lieder; ach ich zieh' mit ihr zu lauschen nicht mehr se - lig auf und

sången! Blom - ster - trå - den snö - ga
nieder. Blü - ten - bäu - me streu - en

flo - ckar att kring äng - ens tuf - va dan - sa, men jag
Flo - cken; Au - en duf - ten, Wie - sen glän - zen, doch ich

fär ej hen - nes lo - ckar nu mer med de blomstren kransa.
darf die dunk - len Lo - cken nicht mehr mit den Blu - men kränzen.

un poco più vivo

Ful - la källsprång öfver - sväm - ma skog och dal, der vå - ren an - das. Men jag
Vol - le Wasser - fü - le schäu - men stets noch zwischen Fels und Rü - stern, nicht mehr
trem.

Qed. * *Qed.* * *Qed.* > * *Qed.* > *Qed.* >

hör ej hen - nes stäm - ma mer med vå - gens jol - ler blan - das.
hör' ich an den Büu - men ih - re sü - sse Stimme flü - stern.

più moto e stringendo

Vel för - bi med kys - sens lå - gor är den kär - lek jag be - grå - ter! ja - gas
Weh, verrauscht sind Küsse und Glu - ten, hin der hol - den Lie - be Schimmer! hin - ge -

più moto e stringendo

bort, som käl - lans vå - gor ald - rig vänder mer han å - ter.
strömt, wie die - se Fluten nimmer kehren kehrt sie nimmer.

*pp ritardando**pp ritardando*

Tempo I.

Ack, hvi prå-lar du med tom - ma fröj - der, var, in för min
Ach! was zeigst du dei-ne Schä - tze, Früh - ling, ei - nem Geist voll

Tempo I. *tranquillo*

smär - ta? Här - - - jad är ju hvor-je blom - ma
Schmer - zen? Oe - - - de sind die schönsten Plü - tze

i mitt arma, vissna hjer - ta.
diesem öden, wunden Her - zen.

smorzando

ff

*

6.

Allegro con brio.**Sång.**

Hur frisk, o skog,
Es streckt der Wald

du grön - skar, hur
die Zwei - ge so

Piano.

glad till en vår - dagsmor - gons mö - te,
grün in den blau - en Früh - lings-mor - gen,

med die

kro - nor i strå - lan-de lju - sets bad, med stam - mar i skug - gor-nas
Gi - pfel im duf - ti-gen Lich - te blüh'n, die Stäm - me im Schat - ten ge -

skö - - te!
 bor - - gen.
*Der spräng - - er de hur - ti - ge
 Da sproen - - gen die lu - sti - gen*

ryt-tarnes tropp
 Rei - ter her - ein,
*och flad - drande fa - - nor
 die flatternden Fähn - - lein*

sving - a.
 flie - gen.
*Och hor - - nen de smat - tra
 Es schmet - - tern der Hör - ner*

to - ner af hopp,
 Lie - der da-rein,
*som vag-gas i skog och
 die klingend im Wald sich*

a tempo

klin - ga.
wie - gen.

Och hur det kling - ar hvart det
Und wie es wallt und wie es

a tempo

un poco rall.

bär schallt i in ung - brau - dom, i sen - bräu - dem Ju - vår - och be - gend - ge -

con espressione

rus - ning, flu - te, o du stol - ta, o du stol - zer, grön - skan-de skog, grü - nender Frühlingswald, du lär mitt o du

f

hjer - ta slå af för - tju - ning, ja, du
stol - zer grü - nen - der Frühlingswald, so

f

lär, _____ du lär _____ mitt hjer - ta slå, _____ du
 won - - nig, so won - - nig wird mir zu Mu - -

f

*un poco rit.**p a tempo*

lär mitt hjer - ta slå af för - tju - ning.
 the, so won - nig wird mir zu Mu - the.

*un poco rit.**a tempo*